

SAIGON, 24 October 1989.

Mrs. DƯƠNG-XUÂN-LANG :
08 Nguyễn-Biểu Fl Q5
Ho-Chi-Minh City VN

To : Mr. AILAN, High Commissioner and
Messrs. the Chiefs of Delegations of
the United Nations High Commissioner for Refugees
C/o P.O. BOX 10035
50700 KUALA LUMPUR - MALAYSIA

- Joint Voluntary Agency
P.O. Box 10035
50700 KUALA LUMPUR.

Reference : NGUYỄN ĐỨC KHANG MC # 275040 - ID # 157079.

Dear Mr. High Commissioner,
Dear Sirs,

I cannot endure this actual continuous state of probabilities concerning my son's case. Since he is ill and left unprovided morally because, one part, your "ambiguity" regarding our biography, and the other hand all my letters to cheer him did not reach him (why?).

Today, I appeal to your heart and to all those who have "le coeur à la main" (as the French saying) for trying to understand and feel the affliction of a mother, broken and conquered by too complexe and painful circumstances. Please, listen to an old woman.

A woman does not only suffer everytime she brings forth a child, as God saying. She always suffers all times along her life : for her hopes disappointed, for her loves discredited, but overcoat for her children unhappy.

As I told in a previous letter, my eldest son PASCAL DƯƠNG-QUANG-DANH (03-08-1969 is a Frenchasian orphan (since 8 months age), picked up in 1981, ALONE, by France which yet had 100 years of Indochina. An I ovow that he is not succeeding. Else, we are not in this situation now.

My second son TRƯƠNG-MINH-NHƯT (04-08-1961) had lost his father, an ARVN captain killed on January 1962 in the Dam-Doi battle (Camau Province) when he was 5 months age.

In 1966 I was acquainted with the single NGUYỄN-DỨC-THANG, 7 years younger than me. His family (and perhaps himself also) were shame to contract a legitimate marriage. Therefore, we have no marriage certificate. I was an "anticonformiste" and didn't care ! I earned comfortably our life - receiving 60.000VN\$ per month as shorthand secretaire de direction while THANG gained 27.000VN\$ as agent at CIO.

After the 1968 VC offensive, THANG had been drafted and sent to Thu Duc ROTC, graduated "Top man" in December 1968 and received the sword - Then he had been detached back to his former Agency (Central Intelligence Office) holding responsible functions until 30 April 1975- We have 3 children.

When THANG has been sent to re-education camp on 12 June 1975, my children had : Pascal 16 yeards old, NHUT, 14 years, NGUYỄN-DỨC-KHANG 7 years, Coco NGUYỄN DỨC KHANG ANH 6 years and NGUYỄN DỨC LINH CHIEU 11 months only.

It was purely the persecution for us : searches and examinations in midnights against a woman living with 5 young children - One night I was so much crazy that I declared to the inquirers : "my husband was a very bad intelligent agent you know, because if I was in his skin, in this time, you, the communists were not here, to persecute me" - They were three to want taking me away but the 5 children cried and howled in the night and my youngest daughter was only 11 months.

And from a relatively comfortable case, we were reduced to an almost destitution, materially and morally : furniture and jewels jumbly sold + all papers and even clothes burnt, because the public rumours ran that the Communists chastised all people having more than 2 chemises and all horrible frights. Then over all, RVN money was annihilated in September 1975, every family had right just only 200 VN\$.

C'étaient les années de vaches maigres + the threat of transportation to "new economical zones" for the people who had close relationship with former authorities and US Government.

Fortunately for Coco who was born CIV + CA and TERRE DES HOMMES had rescued her. Naturally, she must come back to VN when she recovered her health. However, when meeting with Mr. Francois RUFFINEN (of International Red Cross who had accepted to take Coco with him to Switzerland on the 7/7/83 flight Air France) I asked him to see with TERRE DES HOMMES the possibility and even the impossibility to let Coco staying abroad after her treatment. And they had accepted to take the risk to help Coco by shutting eyes and ears to allow her crossing the frontier Switzerland - France to rejoin her step brother.

But for the 2 boys remaining in the country, it was a terrible nightmare sin 1979, for one after the other.

In the meantime, with all cares and the struggle for life, I did not visit and subsidize THANG in prisons. And his rich parents have got another wife for him (since we have no marriage certificate).

When KHANG, not hoping more in a change in the international political development, decided to flee the country, I was against ! Because I understand that the VN refugee are a heavy burden for the Free World and I can imagine the life in refugee camp. D'autant KHANG having no instruction (the Communists arrived when he had only 7 years old) and handicaped by the languages-barrier (not any child of mine had my luck) and no health to endure the ocean. But he had no choice !

Let me be allowed to say that : nous sommes ce que la politique internationale fait de nous. Is it true ? *Pour moi, le VN républicain a chausardé parce que les Américains nous ont laissé tomber !*
When he arrived at Bidong, I did not think of France which did already accept Pascal and Coco with much "réticence". In my heart I did always like Switzerland because : first I had read Rousseau born in Geneve and Voltaire dead in Ferney, and because Switzerland did open its arms to rescue Coco. Unfortunately, TERRE DES HOMMES with which I keeping friendly relations regreted "not possible more". As for the other free nations such as Australia, Canada and the North West European countries whose the social security is very "nice", I know their immigration laws severe and did not dare hoping they welcome my son because they had no close political relationship with South VN.

Par contre, I did choose the United States :

- because I thought of Pan America which had supported the South VN and doing its best for the liberation of his prisoners among the last 119 ones is my son's father,

- because myself had cooperated, gratis, for USAID at Denver Court on October 1974, while I refused 5 millions of VN\$ offered by its adversary who asked me not be the capital witness for USAID.

- because 3 brothers and sister of THANG are residing in the States and ready to sponsor their oldest brother's son.

Hélas ! I am now disenchanted !

Soon after NGUYEN DUC KHANG arriving at Malaysia on 31/1/1989 and permuted to Camp Pulau Bidong on 7 February 1989, questioned, interviewed, tossed up between the French Delegation and the American Representation to be requestioned, re-interviewed many and many times + myself furnished and swore all details concerning our biography, you still "NEED" KHANG's father military serial service number - 10 months since !

Because THANG had burnt all papers and forgot his military serial number, his son is suspected !

I would like to know if a real intelligent agent does not worth a simple cook in the army. And are you sure that all those who could furnish their MSSN and re-settle in the States, are "whiter" than my son ? And why the fact that THANG is still detained and monitored by Amnesty International cannot constitute an evidence that we are political victims ?

Am I wrong to think of Pan America ?

My son whose health was always puny, did not endure the impacts. He was hospitalized because his kidneys. Oh ! I know that medical care is okay and there are other social services available ! But your distrust with my son is constituting a moral persecution for us.

Closed and persecuted by the communists in native country, he has risked thousand deaths flee - Now closed and persecuted in free land, then where could he find a place in the sun ? I, his old mother would like to know him dead now he is finding a free land in his feet - But he has not yet lived, his best young years were spent in the privation, the suffering and the persecution.

Even the Americans have no trust with us, I am swearing that we are "white" - Mr High Commissioner. And I do not want knowing them "réticents" ! If they will not accept KHANG "de bon coeur",

I respectfully request you to put KHANG on any other free nation who will give him his "seconde chance" i.e. his survival.

Please let me know exactly à quoi m'en tenir on my son's case.

Sincerely Yours,

Lau

Bà Bưởi Xuân Sang
09 Nguyễn Hiền FA 05
Ho Chi Minh City VN.

Saigon, ngày 25/10/1989
Kính gửi Bộ KH LK - MINH - THO
P.O. Box 5435
Arlington, VA 22205 - USA

Kính thưa Bộ

Tôi đã được biết danh danh Bộ từ lâu lắm rồi, nhưng tôi ý niệm tiếp trong trách nhiệm và công việc vất vả của Bộ, lại phải gánh vác gia đình, nên tôi không dám phiền Bộ. Bây giờ hiện nay, tình thân và sức khỏe của tôi, và sự đau đớn chứng cho 1 hoạt cảnh nan giải liệt sĩ phi lý của con tôi đã đánh ngã tôi. Nếu tôi mạo muội tâm sự với Bộ một điều, nếu không giúp đỡ gì nữa, cũng thông cảm và an ủi tôi bằng một cách nào đó vì lý do như: nói với người Mỹ nào vừa "cầm trái tim" trong tay - cho không chi cả 1 năm điếu tở - vào có chiếc nệm và giường tốt, về triệu tập của 1 đũa con tôi như sau đây. Con tôi như tình người giữa người, 1 người dân bà may mắn ở vai một người dân bà kén may mắn hơn. Tôi thất thối và viết tiếng như không bằng tiếng Pháp ở đây tôi đã già rồi. Tôi viết đồ thư xin Bộ đừng quên cho.

Tôi đã trình bày rõ hết sự thất vọng cảnh và nỗi lòng tôi trong một báo nhiều thể gọi cho Cao ủy Tị Nạn và các Phái đoàn Mỹ - Pháp ở Malai về triệu tập của con trai tôi tên:

Nguyễn Đức Khang (3.7.1968) Ref. MC#275040. ID#154049, bị oan dưới vỏ trời tranh chế độ CS (vì cha làm tình báo và viết là người tị nạn trong số 100 tù nhân chính trị còn bị giam giữ) đã viết thư đến Malai ngày 31.1.1989 và được chuyển về trại Pouloai Andong ngày 7-2-1989.

Từ đó đến nay đã 10 tháng, Khang đã được phỏng vấn tại phòng vấn, đặc biệt phỏng vấn, đưa cho Phái đoàn Pháp, đưa lại cho Phái đoàn Mỹ, chấp thuận cho được xin tị nạn chính trị Hoa Kỳ là con của 1 nhân viên tình báo và quân nhân của Vietnam Cộng-Hoa, hiện còn bị tù đây.

Nhưng con tôi chưa được người Mỹ cứu xét vì cha của Khang không còn nữa ở đâu?

Tôi xin thưa với Bộ, cũng như tôi đã trình bày trên giấy trắng mực đen với Ủy ban tị nạn cho Cao ủy Tị Nạn và Phái đoàn Mỹ là cha của Khang là Nguyễn Đức Hoàng (12.04.1941) ra trường học vào trường Cảnh sát học ngành Phân Tập Viên - Võ được sang làm cho Cục Trung Ương Tình Báo (Số 3 Bến Bạch Đằng) (vì gia đình tôi có bà mẹ làm ở Quan Trục Báo luật Đại Tá Mai-Việt-Trần-TT. Lê Quang Nhơn). Sau Tết Mậu Thân, Hoàng đi đóng viên học Trường Võ Bị Thủ Đức và tốt nghiệp 2 Thủ Khoa, được cấp hàm danh dự - tháng 12/1968 - Tháng 10, về làm ở Sở Pháo Vụ, có trong sách - Ngày ngày 30.4.1971 qua số những tin đồn về CS, Hoàng đã đột ngột đi tị nạn và hình ảnh hết cả chương Mỹ Bồi Tỉn Hàng Nhì! Thảm chí, hiện tôi được Phái Bộ Viên Trẻ Mỹ, USAID cấp 1 Attestation để làm cho tôi ở ra Tòa Án Denver tháng 10/1974 làm capital witness cho chính Phủ Mỹ truy tố 1 adviser-engineer đã kết hôn với 1 nhà thầu ở gần 1 triệu 3 triệu dollars của Viện Trẻ Mỹ, Hoàng cũng đột ngột đi tị nạn và viết thư về quân áo của tôi để có tôi ở đây!!

Nếu ngày nay con tôi không được 1 chứng minh cụ thể vào về thân thể của cha mẹ, ngoài trừ:

1) photostats 2 thể trả lời của Amnesty International cho em Khang là Nguyễn Đức Khang Anh, đã xin Cơ Quan này can thiệp cho cha và

2) tên của bà Gergette Belokis đã ra Tòa Án Denver với tôi trong vụ án bắt tởn (Ông David Belokis hiện làm Director of SAVE THE CHILDREN, 37 Soir Sukhumvit Road - Bangkok 10112).

Hai người này đều ở xứ Tự Do và rất dễ cho người Mỹ check. Như vậy cũng chưa đủ sao? Người Mỹ khá nghi ngờ tôi vì cha không như số quân? Hoàng chỉ đi theo có 1 tháng ở quân trường rồi trở về làm tình báo, là người tị nạn "đỏ" nhất, đi đi học tập về cũng liệt - Hoàng đã vào ra "hỏa lò" tổng cộng gần 4 năm suốt hơn 14 năm dài trong tù đến ngày nay.

Kính thưa Bộ, tôi đang nói thân thể của chứng tôi "trắng, trẻ" cực nhất mà! Tôi không thêm đi họp nào của phương khóm từ đầu đến nay, mà chẳng cần dấu diếm rằng: "tôi đã già rồi" có nói gì cũng không đủ để được dấu. Cũng như hàm dọa tôi tôi sợ liệt cái cổ! Phương đối đối bắt tôi? Tôi đưa xiên 2 tay! Vì tôi quan niệm người lại với Hoàng: chưa chắc họ không ở mình - tại họ không cho mình biết họ ở mình thì tại sao mình để cho họ biết mình ở họ? Cho nên các con tôi thì rất sợ tôi bị bắt và không ai nên chứng.

Thế mà ngày nay Khang trốn ở lính CS, viết muôn ngàn

Việc trở ngại này ra trước "tổ" giờ TB - do thì lại không được xem xét 1 cách thảo luận?!! Chứ in - cha nó không hiểu số "quan"!!

Thầy cô là 1 tháng tuổi Bào nữa nữa! Chàng là 1 tháng tuổi Bào không bằng 1 tháng tuổi của con trong quán đời sao?

- Tháng cô có 3 em trai và 1 em gái đã định cư ở Hoa Kỳ và ở đó lâu rồi. Khương nữa!

- Chanh Phê Mỹ có... "rồi" tôi 102 giúp đỡ nữa! Vì kinh thực Bả, cái của Phê Mỹ xưa đó đã "mình" tôi 3 triệu đồng VN để dùng đi làm chứng cho USAID, tôi đã từ chối để làm công không cho cho Mỹ - và sau đó "nó" bẻ gãy tôi không được một hàng Phê Mỹ - nào thì về nhà hoặc khi tôi là một trong những người tộc kỳ giới nhất của Phong Thuồng Hải Phê Mỹ!

Chàng là chàng không được sắp xếp vào 1 dạng nào trong 3 dạng trên của Bả Minh Thư?

Chàng là tôi lâu khi người Mỹ ở đại oao Bả Minh Thư? Vì tôi không tin rằng VNCH sự - để người Mỹ không có VNCH

- Chàng là Bào như người đã viết trên và ra đi, chàng thuộc tính cư ở Hoa Kỳ, đó nên ở quê, thì chàng là "trắng trẻo" hay "sạch sẽ" hơn con tôi sao Bả Minh Thư?

- Chàng là con tôi như không bình tĩnh để khai lưu loát và thông suốt thì lại bị tình nghi sao Bả Minh Thư?

Khánh thư Bả, cha Khương bị đi tù khi Khương mới có 7 bên và bị viết lách từ năm 18 tuổi, tròn chục tuổi như nên rất biết ít về chi tiết trong gia đình, lại bị mẹ cấm về ngoại ngữ - CÔNG thêm tất cả các con tôi đều lưu luyến lo sợ cha ở tù mà mẹ không biết về CS, bị bắt như thế này

Khương mang đi thi học Bả a - Khương là "dốt" - Tất cả các con tôi đều dốt, vì viết lách tôi nghe Khương Anh học bài to tiếng: "đạo - đức Nguyễn Văn Trời" - Tôi bắt nghĩ học

Còn nữa: tháng 11/1975 con trai lớn nhất của tôi, anh em và cả em nhỏ Bả, tháng Bả ở trường tại 6 Ngã 4, đi với 2 bác ở "cũ" và 3 anh em khác tập, như tôi từ đầu đến chân

và thấy con tôi lại nó quay lại đây "mày anh thấy không?" 3 ché đồ ăn con gái tôi "phở" - con con trai thì đi ăn cơm, đó là vấn đề là "chưa ăn" tương. Tôi không cần ở chỗ học tập mà bị bắt như thi - ai, như con, tôi thấy có đó nó là anh, làm scandal liên: "dốt dốt, không phải vấn đề tư tưởng mà là vấn đề nghiệp chương, đó không có đạo, servant de humaine và Somerset Maugham có những bức m' này 1 con... sao?" - Phê 2 người gọi tay tôi ra cho nó bỏ chạy vì bình nhân đồng quê

Hì, hì! vậy nó gây gổ con tôi bị "nan giải" vì khi nó không nhớ số "quan" (mà vẫn con ở tù)!! Thật là cười ra nước mắt!

Chắc chắc Bả Minh Thư biết rằng 1 người dân Bả không đi đâu nữa lần anh con tôi, anh phải chịu đau

tương giầy tương phết, suốt tháng rỗng rỗng anh dài cho con đến với tôi cười mừng... và Bả Minh Thư sẽ dạy trình thì này của tôi lên cho người Mỹ hay ai đó có trái tim và

đặt đó cho dù ngày này tôi không còn tha thiết cho Khương đi Mỹ và xin Cao ủy để con tôi về 1 bên từ - đó nào khác, học anh con tôi 1 việc đơn giản cho không thể nào trở về để chết nước trong tù cả nữa được

A) mà ngày mai người Mỹ có sự cứu Thằng không hay sẽ để Thằng lại trong tù Bả, vì Thằng đã quên số "quan"? Tôi bảo Khương in lên Thằng Phê đoạn Mỹ chàng biết nó đau?

Khánh thư Bả, tôi cũng rất hết với Bả Minh Thư rằng tôi lớn lên tháng 7 tuổi và đã có 2 con riêng nên chứng tỏ không có hôn thú và hình ảnh đau đớn - Thằng chỉ có khai như nhân các con - và có 1 lúc tôi nghe nói qua không đi thăm nữa. Thằng được ở Bả Việt, thì Thằng đã có quen với 1 người dân Bả trong trại cải tạo, về trước Thằng vô đến gia đình cha mẹ Thằng được như nhân hơn tôi - Tôi chỉ còn đọng lại chút tiếc với Bả Minh Thư Khương vì 3 đứa con, rất tôi thích

Đó là tất cả tâm tình của tôi và thân thể của cha Khương Tôi chắc rằng Bả Minh Thư là người lâu vào xã hội lại là người dân Bả sẽ thông cảm cho tôi viết lên và đau khổ -

Vì liên này Khương rất bị thán và bình ở trại - anh bị đau thân - Tại sao David Belokis chỉ cho con tôi "a small amount of money"? Tại sao Amnesty Int. chỉ "continue to monitor" cho anh Khương nữa? "not able to take any action" for Khương? Tại sao đại

Tà Mai Việt Triết vừa là bộ con xa xưa là bạn của chúng tôi tôi và con hoạt động và biết Thằng, cũng không dám làm gì trừ với đó tính cư của con tôi? Bào như là cái "tại sao" đau đớn

Có phải vì nghiệp chương con người của mẹ con tôi quá nặng không Tôi muốn xin Bả Minh Thư 1 chút an ủi nào đó và cảm ơn Bả

Tháng cô có 3 em trai và 1 em gái đã định cư ở Hoa Kỳ và ở đó lâu rồi. Khương nữa!

- Chanh Phê Mỹ có... "rồi" tôi 102 giúp đỡ nữa! Vì kinh thực Bả, cái của Phê Mỹ xưa đó đã "mình" tôi 3 triệu đồng VN để dùng đi làm chứng cho USAID, tôi đã từ chối để làm công không cho cho Mỹ - và sau đó "nó" bẻ gãy tôi không được một hàng Phê Mỹ - nào thì về nhà hoặc khi tôi là một trong những người tộc kỳ giới nhất của Phong Thuồng Hải Phê Mỹ!

Chàng là chàng không được sắp xếp vào 1 dạng nào trong 3 dạng trên của Bả Minh Thư?

Chàng là tôi lâu khi người Mỹ ở đại oao Bả Minh Thư? Vì tôi không tin rằng VNCH sự - để người Mỹ không có VNCH

- Chàng là Bào như người đã viết trên và ra đi, chàng thuộc tính cư ở Hoa Kỳ, đó nên ở quê, thì chàng là "trắng trẻo" hay "sạch sẽ" hơn con tôi sao Bả Minh Thư?

- Chàng là con tôi như không bình tĩnh để khai lưu loát và thông suốt thì lại bị tình nghi sao Bả Minh Thư?

Khánh thư Bả, cha Khương bị đi tù khi Khương mới có 7 bên và bị viết lách từ năm 18 tuổi, tròn chục tuổi như nên rất biết ít về chi tiết trong gia đình, lại bị mẹ cấm về ngoại ngữ - CÔNG thêm tất cả các con tôi đều lưu luyến lo sợ cha ở tù mà mẹ không biết về CS, bị bắt như thế này

Khương mang đi thi học Bả a - Khương là "dốt" - Tất cả các con tôi đều dốt, vì viết lách tôi nghe Khương Anh học bài to tiếng: "đạo - đức Nguyễn Văn Trời" - Tôi bắt nghĩ học

Còn nữa: tháng 11/1975 con trai lớn nhất của tôi, anh em và cả em nhỏ Bả, tháng Bả ở trường tại 6 Ngã 4, đi với 2 bác ở "cũ" và 3 anh em khác tập, như tôi từ đầu đến chân và thấy con tôi lại nó quay lại đây "mày anh thấy không?" 3 ché đồ ăn con gái tôi "phở" - con con trai thì đi ăn cơm, đó là vấn đề là "chưa ăn" tương. Tôi không cần ở chỗ học tập mà bị bắt như thi - ai, như con, tôi thấy có đó nó là anh, làm scandal liên: "dốt dốt, không phải vấn đề tư tưởng mà là vấn đề nghiệp chương, đó không có đạo, servant de humaine và Somerset Maugham có những bức m' này 1 con... sao?" - Phê 2 người gọi tay tôi ra cho nó bỏ chạy vì bình nhân đồng quê

amnesty international

INTERNATIONAL SECRETARIAT
1 Easton Street London WC1X 8DJ
United Kingdom

Our reference: A-41-VFA

Direct link:

Mlle. Nguyen Duc Khang Anh
Foyer Donacotra
1012 rue Michelet, Apt. 301
10000 TROYES
France

6 October 1988

Dear Mlle Nguyen,

Ref: Nguyen Duc Thang/M (please quote)

Thank you for your letter of 18 September. We were very sorry to learn that your father is still detained in a "re-education" camp. I believe that this must mean he was not released under the most recent amnesty declared by the Vietnamese government on 2 September 1988. Please be assured that this organization will continue to appeal to the Vietnamese authorities, either to release immediately all political prisoners, or to try them in open court according to internationally agreed standards if they are suspected of a criminal offence.

Please keep us informed of any changes in your father's circumstances.

Yours sincerely,

Victoria Forbes Adam

Victoria Forbes Adam
Asia Research Department

☎ 01-833 1771 Telegams: Amnesty London WC1 Telex: 28502

Amnesty International is an independent worldwide movement working impartially for the release of all prisoners of conscience, fair and prompt trials for political prisoners and an end to torture and executions. It is funded by donations from its members and supporters throughout the world. It has formal relations with the United Nations, Unesco, the Council of Europe, the Organization of African Unity and the Organization of American States.

**amnesty
international**

INTERNATIONAL SECRETARIAT
1 Easton Street London WC1X 8DJ
United Kingdom

Our reference: AHA.41.44A

Direct line:

Mlle Nguyen Duc Khang Anh
8 rue Salo
75016 Paris
France

10 May 1989

Dear Mlle Nguyen Duc Khang Anh,

Ref: Nguyen Duc Thang/M (please quote)

Thank you for your letter of 27 April and please accept my apologies for not having replied more promptly. We were sorry to learn of the difficulties your brother is having in resettling in another country, but I deeply regret to say that in these cases Amnesty International is not able to take any action. The mandate of our organization limits us to campaigning on behalf of those who are imprisoned, and we cannot act on behalf of refugees except in very rare cases. I know you and your relatives have written to the United Nations High Commissioner for Refugees, and this is indeed the appropriate body to help you with these difficulties, and I sincerely hope they will be able to assist you in this matter. May I suggest that you contact "Ferre des Hommes" once more if you have not already done so, as they too may be able to offer some assistance.

Once again let me say how sorry I am that we cannot help you or your brother, but we hope that he will soon find a place to settle. We will, of course, continue to monitor the case of your father who remains in detention in Viet Nam.

Please get in touch again if you have any further questions.

Yours sincerely,

Victoria Forbes Adam
Asia and Pacific Research

☎ 01-833 1771 Telegrams: Amnesty London WC1 Telex: 28502 Fax: 01-833 5100

Amnesty International is an independent worldwide movement working impartially for the release of all prisoners of conscience, fair and prompt trials for political prisoners and an end to torture and executions. It is funded by donations from its members and supporters throughout the world. It has formal relations with the United Nations, Unesco, the Council of Europe, the Organisation of African Unity and the Organisation of American States.

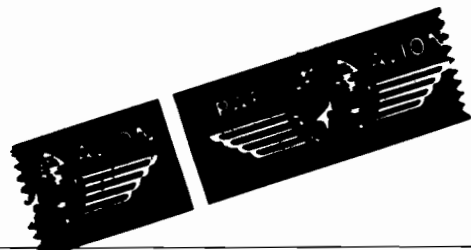
1789 - 1989

BICENTENAIRE DE LA
REVOLUTION FRANÇAISE

Mrs. KHUC MINH THO
P.O Box 5435
Arlington, VA 22205
DEC 1 1 1989 (U.S.A)

Mr. Pascal DUONG